

संजीवनकाळातील मंडळी

“सर्व लोक त्यांना प्रसन्न असत आणि प्रभू तारण प्राप्त होत
असलेल्या माणसांची दररोज त्यांच्यात (मंडळीत) भर घालत असे.”
प्रेषितांची कृत्ये 2:47

आशीष रायचूर

विनामूल्य वाटपासाठी

ऑल पीपल्स चर्च एंड वर्ल्ड आउटरीच, बेंगलोर, भारतद्वारे निर्मित आणि वितरित।
वर्तमान आवृत्ती: 2024

संपर्क सूचना

All Peoples Church & World Outreach,
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617

Email: bookrequest@apcwo.org

Website: apcwo.org

अन्यथा सूचित केले नसल्यास, पवित्र शास्त्रातील सर्व संदर्भ द बायबल सोसायटी ऑफ इंडिया (BSI) द्वारे प्रकाशित पवित्र बायबल, बीएसआय - मराठी - ओ.व्ही मधून उद्धृत करण्यात आले आहेत. परवानगीने. सर्व हक्क राखीव.

आर्थिक भागिदारी

या पुस्तकाचे विनामूल्य वितरण ऑल पीपल्स चर्चचे सदस्य, सहभागी आणि मित्रांच्या आर्थिक मदतीमुळे शक्य झाले आहे. जर आपण या विनामूल्य प्रकाशनाद्वारे आशीर्वाद प्राप्त केला असेल, तर आम्ही आपणास ऑल पीपल्स चर्चच्या विनामूल्य प्रकाशनांच्या मुद्रणासाठी तसेच वितरणासाठी आर्थिक अंशदान देण्यासाठी आमंत्रित करतो. कृपया apcwo.org/give वर जावे अथवा आपले दान कसे द्यावे हे पाहण्यासाठी या पुस्तकाच्या मागे "ऑल पीपल्स चर्चसोबत भागिदारी" हे पृष्ठ पाहावे. धन्यवाद!

मुफ्त संसाधन आणि संबंधित माहिती

संदेश: apcwo.org/sermons | पुस्तके: apcwo.org/books | चर्च ॲप: apcwo.org/app

बायबल कॉलेज: apcbiblecollege.org | ई-लर्निंग: apcbiblecollege.org/learn

सल्ला: chrysalislife.org | संगीत: apcmusic.org

मिनिस्टर्स फेलोशिप: pamfi.org | एपीसी वर्ल्ड मिशन: apcworldmissions.org

(Marathi — A Church in Revival)

संजीवनकाळातील मंडळी

*“सर्व लोक त्यांना प्रसन्न असत आणि प्रभू तारण प्राप्त होत
असलेल्या माणसांची दररोज त्यांच्यात (मंडळीत) भर घालत असे.”
प्रेषितांची कृत्ये 2:47*

अनुक्रमणिका

परिचय

1. यरूशलेम येथील मंडळी 1
2. संजीवनकाळातील मंडळी 10

परिचय

संजीवन हा परमेश्वराच्या भेटीचा हंगाम आहे. हा पृथ्वीवर स्वर्गाच्या पर्जन्यवृष्टीचा काळ आहे. संजीवनाच्या काळात सर्वकाही भिन्न असते! 2008 ची जशी सुरूवात झाली, अर्थात ज्यावर्षी ह्या पुस्तकाचे लेखन करण्यात आले, आम्हाला प्रभूकडून हे वचन प्राप्त झाले की हे वर्ष आध्यात्मिक आणि भौतिक पर्जन्यवृष्टीचे असेल. आम्ही ज्यात प्रवेश करणार होतो त्यापैकी प्रत्येक गोष्ट जरी आम्हाला माहित नसली, तरीही आम्हाला हे नक्कीच माहित होते की परमेश्वर म्हणत होता की हे वर्ष वर्षावाचे, वृष्टीचे वर्ष असेल. वर्षाच्या अखेरीपर्यंत आम्हाला गोष्टी घडताना दिसू लागल्या. आणि आता आम्ही केवळ त्या गोष्टींकडे वाढत जात आहोत ज्याचे अभिवचन देवाने दिले आहे आणि संजीवन, आत्म्याची वृष्टी, स्वर्गाकडून भेटीच्या हंगामाचे स्वागत करण्यासाठी आम्ही स्वतःला तयार करीत आहोत

आम्ही देवाला संजीवन पाठवण्याची विनंती करतो—वृष्टी किंवा भेट, पण जेव्हा संजीवन घडून येईल तेव्हा आम्ही त्यासाठी तयार असतो का? जेव्हा संजीवन प्रकट होईल तेव्हा त्यासाठी आम्ही तयार असले पाहिजे!

जेव्हा संजीवन घडून येईल, तेव्हा मंडळी कशी दिसेल? जेव्हा आम्ही संजीवनामध्ये—आत्मिक वृष्टीत आणि देवाच्या सानिध्यात असू, तेव्हा तुमचे आणि माझे काय होईल? एक नक्की गोष्ट आहे ती ही की मंडळी जशी आता आम्ही जाणतो तशी नसणार. जेव्हा आम्ही रविवारी मंडळीच्या रूपात एकत्र येतो, तेव्हा आम्ही सामान्यतः पाळकांचा संदेश संपेपर्यंत थांबतो. आमच्यापैकी काही लोक उपदेश सुरू असतांना झोप देखील घेतात आणि घरी निघून जातात! पण, जेव्हा

परमेश्वर भेट देईल तेव्हा मंडळी अत्यंत वेगळी असेल! परमेश्वराकडून
होणाऱ्या आत्मिक वृष्टीसाठी तयार असा!

परमेश्वर तुम्हास आशीर्वादित करो!
आशीष रायचूर

1

यरूशलेम येथील मंडळी

जेव्हा देवाचे कार्य आणि त्याचे सानिध्य मंडळीत असते तेव्हा मंडळींचे जीवन कसे असेल याचे चित्रण वा दृष्टान्त देणे हा या पुस्तकाचा हेतू आहे. आपण प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकातील पहिल्या पाच अध्यायांचा अभ्यास करू या आणि यरूशलेमेत आलेल्या संजीवनातून— यरूशलेमेतील मंडळीस जन्म देणारे पुनरूज्जीवन—काही महत्वाचे मुद्दे घेऊ या! स्वर्गातून आलेल्या संजीवन काळात जन्मास आलेल्या यरूशलेमेतील मंडळीपासून आपण “संजीवनाविषयी” आणि मंडळीचे जीवन कसे असेल हे आपल्याला शिकता येईल.

ऐक्यात आणि प्रार्थनेत जन्मलेले

संजीवनाचे पूर्वचिन्ह काय होते? यरूशलेममधील लोकांनी खरोखर स्वर्गातून आत्मिक वर्षाव होण्याआधी नेमकी कोणती तयारी केली होती? येशूने त्याच्या शिष्यांस आज्ञा दिली होती की त्यांनी यरूशलेमेत वाट पाहावी कारण पवित्र आत्म्याची वृष्टी होणार होती. त्याने त्यांस एक निश्चित स्थान दिले आणि त्यांस वाट पाहण्यास सांगितले. पवित्र आत्म्याच्या वृष्टीच्या संजीवनाच्या पूर्व-चिन्हाचा उल्लेख प्रेषितांची कृत्ये 1:14 मध्ये करण्यात आला आहे.

प्रेषितांची कृत्ये 1:14

हे सर्व जण आणि त्यांच्यासह कित्येक स्त्रिया, येशूची आई मरीया व त्याचे भाऊ एकचित्ताने प्रार्थना व विनंती करण्यात तत्पर असत.

यरूशलेमेतील सर्व 120 शिष्यांनी एकचित्ताने प्रार्थना व विनंती करणे सुरू ठेवले. दोन गोष्टींवर लक्ष देण्याची गरज आहे

एकचित्ताने—एक मन असणे

पहिले म्हणजे "एकचित्त" म्हणजे "एका मनाचे असणे." बायबल म्हणते की ते एकचित्ताने प्रार्थना करण्यात तत्पर असत. त्यांनी फक्त एकचित्ताने सुरूवात केली नाही, तर ते एकचित्ताने प्रार्थना करण्यात तत्पर होते. म्हणून, ऐक्य—एकत्र राहणे, एकचित्त असणे आणि एक उद्दिष्ट्य असणे—अतिशय आवश्यक आहे. एकाच गोष्टीकडे पुढे वाढणे अथवा एकाच गोष्टीप्रत जाणे, देवाच्या पर्जन्यवृष्टीखाली येण्याची महत्वपूर्ण पूर्वअट आहे. जेथे ऐक्य आहे अशा वातावरणात, पवित्र आत्म्याचा वर्षाव होईल. परमेश्वर तेथे आपले आशीर्वाद देण्याची आज्ञा देतो.

स्त्रोतसंहिता 133:1-3

¹पाहा, बंधूंनी ऐक्याने एकत्र राहणे

किती चांगले व मनोरम आहे!

² ते मस्तकावर ओतलेल्या, अहरोनाच्या दाढीवर उतरलेल्या, त्याच्या वस्त्राच्या काठापर्यंत ओघळलेल्या बहुमोल तेलासारखे आहे;

³ सीयोन डोंगरावर उतरणाऱ्या हार्मोन पर्वताच्या दहिवरासारखे ते आहे; कारण तेथे परमेश्वराने आशीर्वाद म्हणजे अनंतकालिक जीवन देण्याचे ठरविले आहे.

याचा अर्थ असा की, पवित्र आत्म्याच्या वर्षावात प्रवेश करण्याची तयारीची प्रक्रिया म्हणून, तुम्ही आणि मी आत्म्याचे ऐक्य राखून ठेवण्याचा, हा सामान्य हेतू आपल्यापुढे ठेवण्यासाठी प्रयत्नपूर्वक चालले पाहिजे—की आपण देवासाठी भूकेले आहोत आणि त्याचे आधिक्य आम्हास हवे आहे. जेव्हा देवाचे लोक केवळ देवाचा शोध घेण्याच्या एकमेव हेतूने आपली क्षुल्लक भांडणे बाजूला ठेवून नाव, संप्रदाय आणि सैद्धांतिक मतभेद यांचा विचार न करता ऐक्यभावेने एकत्र येतील, तेव्हा त्याच्या आत्म्याच्या सान्निध्याची आणि सामर्थ्याची सामर्थ्यवान वृष्टी होईल. लहानांपासून तो मोठ्यापर्यंत सर्वांवर

नखशिखांत अभिषेकाची, ताजेपणाची, आशीर्वादाची आणि जीवनाची वृष्टी होईल!

प्रार्थना आणि निवेदन

दुसरा मुद्दा हा आहे की यरूशलेमात एकत्र झालेल्या मंडळीत प्रार्थना व विनंती होत असे. ते प्रार्थना, विनंती व मध्यस्थी करण्यात तत्पर होते. ते एकचित्ताने एकजूट होऊन प्रार्थना व विनंती सादर करीत होते—जी देवाच्या वृष्टीची पूर्वगामी आहेत.

पुढची 50 वर्षे आम्ही मंडळीच्या सभांत उपस्थित राहू, दर रविवारी दोन तास बसून अद्भुत संदेश ऐकू, हे आम्हाला चांगले वाटते, देवाच्या ज्ञानात वाढ होते, पण एवढे करून ज्या देवास आम्ही जाणून घेण्याचा प्रयत्न करीत आहोत त्याचा अनुभव न घेणे यात काहीही अर्थ नाही. देवाच्या ज्ञानात वाढणे आणि त्याचा अनुभव घेणे ह्या दोन वेगवेगळ्या गोष्टी आहेत. ख्रिस्ती जीवन हे केवळ ज्ञानावर आधारित नाही; तर तो देवासोबत जीवन जगण्याचा एक अनुभव आहे. आपण नुसते मंडळीमध्ये जायचे म्हणून जाण्याचा कंटाळा केला पाहिजे आणि देवासाठी जाण्याची अधिक तीव्र इच्छा बाळगली पाहिजे.

म्हणून, एक मंडळी म्हणून आपला प्रतिसाद असा असावा, “देवा, आमचा एक समान हेतू आहे. आम्हास तुझे आधिक्य हवे आणि आम्ही सर्वजण यात सहभागी आहोत, पूर्णपणे!” तथापि, आम्हास स्वार्थी महत्वाकांक्षा, शंका आणि प्रतिस्पर्धा याविरुद्ध स्वतःचे रक्षण केले पाहिजे. कारण, जर येथे स्वार्थी महत्वाकांक्षा असेल, तर ती शंकेस प्रेरित करील आणि शंका प्रतिस्पर्धेकडे नेईल, आणि प्रतिस्पर्धेमुळे मोठी फूट पडेल. या भावनांस जागा देता कामा नये, त्यांस प्रवेश देता कामा नये, कारण आपण एकजूट आहोत; आपण एका हेतूप्रत एकचित्त आहोत—**आम्हास देवाचे आधिक्य हवे आहे!**

“ते” “हे” आहे

प्रेषितांची कृत्ये 2:1-4

- 1^{नंतर पेन्टेकॉस्ट म्हणजे पन्नासावा दिवस आल्यावर ते सर्व एकत्र जमले होते.}
- 2^{तेव्हा अकस्मात मोठ्या वाऱ्याचा सुसाट्यासारखा आकाशातून नाद झाला व ज्या घरात ते बसले होते ते सर्व त्याने भरले.}
- 3^{आणि वेगवेगळ्या होत असलेल्या अग्नीच्या जिभांसारख्या जिभा त्यांना दिसल्या व प्रत्येकावर त्या एकेक अशा बसल्या.}
- 4^{तेव्हा ते सर्व जण पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण झाले आणि आत्म्याने जसजशी त्यांना वाचा दिली तसतसे ते निरनिराळ्या भाषांतून बोलू लागले.}

“नंतर पेन्टेकॉस्ट म्हणजे पन्नासावा दिवस आल्यावर ते सर्व एकत्र जमले होते. तेव्हा अकस्मात ...” (प्रेषितांची कृत्ये 2:1,2अ). लक्ष द्या की ते एकाच हेतूने पुढे जात होते. ते एकाच जागी एकचित्त होते, आणि अचानक, स्वर्ग उघडला आणि देवाने पवित्र अग्नी त्यांच्यावर उतरविला. ते हे होते आत्मिक वर्षावाची सुरुवात झाली होती! हे होईल असे अभिवचन येशूने दिले होते आणि त्याची सुरुवात झाली होती.

पेन्टेकॉस्टच्या सणाचा उत्सव साजरा करण्यासाठी हजारो यहूदी लोक यरूशलेमात एकत्र जमले होते. इतिहासकारांचे म्हणणे आहे की यहूदी लोकांची संख्या शेकडो हजारांनी असली पाहिजे. आणि मग माडीवरील खोलीत असलेल्या 120 शिष्यांमध्ये काहीतरी अद्भुत असे घडले. ते निरनिराळ्या भाषांत बोलू लागले आणि मग ही वार्ता पसरली असावी. ताबडतोब, लोकांची प्रचंड गर्दी बाहेर उसळली आणि त्यांनी ह्या लोकांना अन्यान्य भाषेत बोलतांना देवाची स्तुती करताना ऐकले आणि पाहिले. मग गर्दीला काहीतरी समजाविण्याची गरज पेट्राला भासली आणि म्हणून तो उभा झाला व म्हणाला, *“परंतु योएल संदेष्ट्याने जे सांगितले होते ते हे आहे.”* (प्रेषितांची कृत्ये 2:16). *“ते हे आहे”* असे म्हणण्याद्वारे, पेत्र पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने म्हणत होता की योएल संदेष्ट्याने जुन्या करारात जे भाकित केले होते तेच त्या

दिवशी यरूशलेमात घडत होते.

योएल 2:28,29

²⁸ ह्यानंतर असे होईल की,

मी मनुष्यमात्रावर आपल्या आत्म्याचा वर्षाव करीन;

तेव्हा तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या संदेश देतील,

तुमच्या वृद्धांना स्वप्ने पडतील, तुमच्या तरुणांना दृष्टांत होतील.

²⁹ तुमचे दास व दासी यांवरही त्या दिवसांत

मी आपल्या आत्म्याचा वर्षाव करीन.

पेत्राने खरोखर काय म्हटले होते? त्याने म्हटले, "ते हे आहे!" परंतु जर आपण या वचनाकडे पाहिले, तर आपण असा निष्कर्ष काढू शकतो की "हे" "ते" नव्हते. का बरे? कारण योएल संदेष्ट्याने म्हटले, "तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या संदेश देतील, तुमच्या वृद्धांना स्वप्ने पडतील, तुमच्या तरुणांना दृष्टांत होतील" (योएल 2:28) पण 120 लोक काय करीत होते? ते दृष्टांत पाहत नव्हते, त्यांनी स्वप्ने पाहिली नाहीत अथवा त्यांना संदेश मिळाले नाहीत. त्याऐवजी, जे घडले ते, मोठ्या वाऱ्याच्या सुसाट्यासारखा नाद आकाशातून झाला, अग्नीच्या जिह्वा दिसल्या आणि लोक निरनिराळ्या भाषांतून बोलू लागले (प्रेषितांची कृत्ये 2:2-4). म्हणून "हे" खरोखर "ते" नव्हते! जेव्हा मी हर्मॅन्युटिक्स (शास्त्रार्थ मीमासा) शिकवतो—पवित्र शास्त्राचा अचूक अर्थ कसा लावायचा—मी माझ्या विद्यार्थ्यांना खूप सावधगिरी बाळगण्यास आणि ग्रीक, इतिहास, त्या काळातील संस्कृती इत्यादींचा अभ्यास करण्यास सांगतो. म्हणून जे काही घडत होते त्याचे जर मी माझ्या स्वाभाविक बुद्धीने विश्लेषण केले, तर माझा निष्कर्ष असेल "ते हे नाही!" योएलने "मोठ्या वाऱ्याच्या सुसाट्याच्या नादाविषयी" (प्रेषितांची कृत्ये 2:2) म्हटले. योएलने "अग्नीच्या जिभा" अथवा "निरनिराळ्या भाषांतून बोलणे" (प्रेषितांची कृत्ये 2:3,4) याविषयी देखील भाकित केले नव्हते. पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी जी चिन्हे घडून आली

ती योएलच्या संदेशात नव्हती. पण पवित्र आत्मा पेत्राद्वारे म्हणत होता "ते हेच आहे." ह्यावर माझ्या बौद्धिक विश्लेषणाचा निष्कर्ष निघतो!

येथे दोन महत्त्वाच्या गोष्टी कराव्या लागतील.

देव त्याच्या वचनापेक्षा मोठा आहे

प्रथम, देव त्याच्या वचनापेक्षा—पवित्र शास्त्रापेक्षा मोठा आहे. आपण बरेचदा देवाला त्याच्या वचनात बसविण्याचा प्रयत्न करतो. देव त्याने लिहिलेल्या पवित्र शास्त्रापेक्षा मोठा आहे. त्याने जे पुस्तक लिहिले ते त्याच्या, म्हणजे अनंत असीम परमेश्वराच्या लहानशा भागाचे वर्णन करते. माझा जसा विश्वास आहे त्यानुसार पवित्र शास्त्र हे संपूर्ण, ईश्वरप्रेरित आणि पृथ्वीवरील आमच्या जीवनासाठी अंतिम अधिकार असे आहे. मला माहित आहे की पवित्र शास्त्र अमर्याद देवाचे परिपूर्णपणे वर्णन करीत नाही. देव कधीही त्याच्या वचनाचे खंडन करणार नाही. त्याने जे प्रगट केले आहे त्यावर तो नेहमी ठाम राहील. पण तो लिखित वचनापेक्षा अतिशय थोर आहे.

कधी कधी जेव्हा आम्ही पवित्र शास्त्राचे विश्लेषण करतो, तेव्हा "हे"चा अर्थ "ते" होत नाही, पण देव म्हणतो की "हे" "ते" आहे. कारण जेव्हा योएल आत्म्याच्या कार्याविषयी बोलला तेव्हा तो आत्म्याच्या सर्व कार्यांची निःशेष यादी देत नव्हता, तो केवळ एक प्रतिनिधिक यादी देत होता—दृष्टांत, संदेश (भविष्यवाणी) आणि स्वप्न. आणि पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी जे घडले ते देखील आत्म्याचे कार्य होते, काही इतर कार्ये—सुसाट्याने वाहणाऱ्या वाऱ्याचा आवाज, आगीच्या जीभा आणि निरनिराळ्या भाषेत बोलणे. ती सुद्धा आत्म्याची कार्ये होती. म्हणून "हे" "ते" आहे. आमेन!

संजीवनामध्ये, आपण बुद्धी आणि प्रकटीकरणासह चालले पाहिजे. आम्हास दोन्ही गोष्टींची गरज आहे. कधी कधी आपण

केवळ बुद्धीने चालतो, पण प्रकटीकरणाने चालत नाही. आम्हास पवित्र शास्त्राचा संपूर्ण इतिहास माहित असतो—इब्री, ग्रीक आणि इतर सर्वकाही. आम्हाला बरेचदा माहित असते की "योग्य गोष्ट" काय आहे, पण देवाची "आताची गोष्ट" काय आहे याचे प्रकटीकरण आमच्याजवळ नसते. अशाप्रकारे आमच्याजवळ "योग्य गोष्ट" असते जी आहे द्राक्षरसाचे बुधले, पण "आताची गोष्ट" आहे नवा द्राक्षरस. जर आमच्या द्राक्षरसाच्या बुधल्यामध्ये नवीन द्राक्षरस नसेल तर आम्हाला नवीन द्राक्षरस मिळणार नाही. देव "आता" जे काही करीत आहे ते ओळखून त्याचे स्वागत करण्यासाठी आणि त्यामध्ये चालण्यासाठी, आम्हाला बुद्धीची आणि प्रकटीकरणाची गरज आहे. "आता" शब्द निश्चितपणे कधीही लिखित वचनाचे खंडन करणार नाही, पण देव जे काही करीत आहे ते समजण्यासाठी आमच्याजवळ "आता" शब्द असला पाहिजे.

संजीवन किंवा आत्म्याची वृष्टी एकसारखे नसू शकतात

पेत्राच्या "हे ते आहे" या विधानावर आधारित दुसरी महत्वाची गोष्ट जी आम्हास सांगण्याची गरज आहे, ती म्हणजे कोणतीही दोन संजीवने अथवा आत्म्याची वृष्टी कधीही समान नसते! त्यांच्यात साम्य असू शकते, परंतु ते एकसारखे नसतील. योएलने देवाच्या आत्म्याच्या वृष्टीचे वर्णन केले. पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी जे घडले ते म्हणजे देवाच्या आत्म्याचा खरा वर्षाव होता. देव म्हणू शकतो, "ही आत्म्याची वृष्टी आहे; हे संजीवन आहे," पण आपण म्हणणार "हे अगदी ते दिसत नाही!" आपण संजीवनांच्या इतिहासाचा अभ्यास करू शकतो, धडे शिकू शकतो, संजीवनाचे नमूने वेचू शकतो, पण आम्ही देवाला एका पेटीत बंदिस्त करून असे म्हणू शकत नाही की संजीवन अगदी तसेच घडले पाहिजे जसे ते इतर काही ठिकाणी घडले! देवाच्या आत्म्याच्या वृष्टीत प्रगती करीत असतांना आम्ही देवासमोर आपले अंतःकरण पूर्णपणे मोकळे ठेवले पाहिजे. देव आता आमच्याठायी काय करू इच्छित आहे हे

आम्हास समजले पाहिजे. आम्ही स्वतःला असे प्रश्न विचारले पाहिजेत की, "मंडळी म्हणून देव आम्हाला कोठे नेत आहे? ह्या शहरासाठी देवाची इच्छा काय आहे?" आमच्या शहरातील संजीवन हे जगाच्या पाठीवरील इतर कुठल्या ठिकाणी देवाने पाठविलेल्या संजीवनाची हुबेहूब नकल असणार नाही. ते अगदी नवे असेल आणि तरीही, ते संजीवन आहे, देवाची भेट, स्वर्गातून आलेला वर्षाव आहे!

प्रेषितांची कृत्ये 2 मध्ये जे लिहिले आहे, त्यावरून आपणास असे दिसून येते की ह्या वृष्टीचा परिणाम म्हणून मंडळी जन्मास आली! खरे म्हणजे, ही अगदी पहिली स्थानिक मंडळी होती.

प्रेषितांची कृत्ये 2:41

तेव्हा ज्यांनी त्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला त्यांचा बाप्तिस्मा झाला; आणि त्या दिवशी त्यांच्यात सुमारे तीन हजार माणसांची भर पडली.

एका रात्रीतून, 3000 लोकांची मंडळी सजीव झाली! बरेचदा, मी ही कल्पना करण्याचा प्रयत्न करतो की हे कसे असावे—तत्कालीन प्रेषितांच्या जागी असणे कसे वाटत असावे! त्यांच्याजवळ कुठल्याही सेमिनरीची पदवी नव्हती, "मंडळींचे व्यवस्थापन," "मंडळीच्या वाढीची तत्वे," इत्यादी विषयांवर त्यांना शिकवण मिळाली नव्हती, अगदीच काही नव्हते, आणि तरीही रात्रभरात त्यांच्या मंडळीत 3000 लोक होते! तेथे कुठलेही नियोजन नव्हते, कुठलेही धोरण नव्हते, कुठल्याही पूर्वसूचना नव्हत्या, अनुसरण करावयास कुठलाही आदर्श नव्हता, कुठलेही G-12 सेल ग्रूप्स गट नव्हते—अगदी काहीच नाही—पण जवळजवळ एका क्षणात मंडळी जन्मास आली!

मी शिकण्याचे अथवा योजना अथवा धोरण आखण्याचे महत्व कमी करीत नाही. मी आपल्या अंतःकरणावर हे ठसविण्याचा प्रयत्न करीत आहे की: "जर देव एखादी गोष्ट अनपेक्षितरित्या करीत असेल, तर आपण त्यासोबत पुढे जाऊ या!" देव नेहमीच आमच्या योजनेद्वारे

आणि आमच्या उत्तम धोरण आखण्याद्वारे येत नाही! शिक्षित लोक म्हणून, आम्हाला आपल्या बुद्धीचा उपयोग करण्याची फार सवय असते आणि येथेच आमच्यापैकी कित्येकांसाठी हे समजण्याचा प्रयत्न करण्याची ओढताण सुरू होते की देव काय करीत आहे. जर देव अनपेक्षितपणे काही करणार असेल, तर आपण त्यासोबत पुढे जाऊ या!

2

संजीवनकाळातील मंडळी

यरूशलेमातील मंडळीचा जन्म संजीवनात झाला. म्हणून संजीवनातील मंडळी कशी दिसेल हे समजण्यासाठी यरूशलेमातील मंडळी हे एक उत्तम उदाहरण आहे. पवित्र आत्म्याची वृष्टी प्राप्त करीत असतांना आणि संजीवनाचा अनुभव घेत असतांना काय अपेक्षा करावी याविषयी आपण काही धडे शिकू शकतो. प्रेषितांची कृत्ये पहिले आठ अध्याय यरूशलेमेच्या मंडळीच्या पहिल्या 12 वर्षांचे वर्णन करतात.

प्रभू त्यांच्यामध्ये जे काही करीत होता त्यांत ते दररोज वाढत गेले

प्रेषितांची कृत्ये 2:42-47

⁴² ते प्रेषितांच्या शिक्षणात आणि सहवासात, भाकर मोडण्यात व प्रार्थना करण्यात तत्पर असत.

⁴³ तेव्हा प्रत्येक मनुष्याला भय वाटले; आणि प्रेषितांच्या हातून पुष्कळ अद्भुत कृत्ये व चिन्हे घडत होती.

⁴⁴ तेव्हा विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांचे सर्वकाही समाईक होते.

⁴⁵ ते आपापली जमीन व मालमत्ता विकून जसजशी प्रत्येकाला गरज लागत असे तसतसे सर्वांना वाटून देत असत.

⁴⁶ ते दररोज एकचित्ताने व तत्परतेने मंदिरात जमत असत, घरोघरी भाकर मोडत असत आणि देवाची स्तुती करत हर्षाने व सालस मनाने जेवत असत.

⁴⁷ सर्व लोक त्यांना प्रसन्न असत आणि प्रभू तारण प्राप्त होत असलेल्या माणसांची दररोज त्यांच्यात (मंडळीत) भर घालत असे.

आम्ही पाहतो की विश्वासणारे दररोज त्यांच्यामध्ये परमेश्वर जे काही करीत होता ते करीत राहिले.

प्रेषितांची कृत्ये 2:42

ते प्रेषितांच्या शिक्षणात आणि सहवासात, भाकर मोडण्यात व प्रार्थना करण्यात तत्पर असत.

प्रेषितांची कृत्ये 2:46

ते दररोज एकचित्ताने व तत्परतेने मंदिरात जमत असत, घरोघरी भाकर मोडत असत आणि देवाची स्तुती करत हर्षाने व सालस मनाने जेवत असत.

प्रेषितांची कृत्ये 5:42

आणि दररोज मंदिरात व घरोघर शिकवण्याचे व येशू हाच ख्रिस्त आहे ही सुवार्ता गाजवण्याचे त्यांनी सोडले नाही.

ह्या लोकांनी यरूशलेमास जाण्यासाठी लहानसा प्रवास करण्याचा बेत आखला होता आणि ते अचानक दररोज घडणाऱ्या अशा गोष्टीत गुंतून पडले होते. आम्ही आपल्या नियमित रविवारच्या उपासनेस जातो, अधूनमधून मंडळीच्या विशेष सभांत भाग घेतो, शांत जीवन घालवितो, जेथे सर्वकाही योजिलेले असते, तशासारखे हे आहे. पण संजीवनात, दररोज काहीतरी घडत असते! यरूशलेमातील मंडळीत देव जे काही करीत होता, त्यात ती मंडळी तत्पर होती. ते दररोज त्या प्रवाहात पुढे वाढत होते—“सात दिवसांतून एकदा” नव्हे!

वेळापत्रक पूर्णपणे प्रभावित झाले

ही कल्पना करणे अतिशय सोपे आहे की त्यांचे वेळापत्रक पूर्णपणे प्रभावित झाले. संजीवनात, आमची वेळापत्रके प्रभावित होतात! ते थोडेफार “विस्कळीतही” होऊ शकतात. यरूशलेमातील लोकांनी आधीच त्यांच्या प्रवासाचा बेत केला असावा—एके सकाळी पेन्टेकॉस्टच्या सणासाठी ते यरूशलेमास गेले असावेत आणि दुसऱ्या दिवशी परतण्याचा त्यांचा बेत असावा आणि कदाचित दुसऱ्या दिवशी कामावर जाण्याचा त्यांचा बेत असावा!

यावर विचार करा : ते यरूशलेमास आले आणि तेथे देवाच्या

संजीवनाचा मोठा वर्षाव झाला! त्यांच्या जीवनास देवाने स्पर्श केला आणि 3000 लोकांस तारण प्राप्त झाले! त्यांचे वेळापत्रक मग गडबडले! काहीतरी त्यांना सकाळ—संध्याकाळ देवाचा धावा करण्यासाठी आणि उपकारस्तवन करण्यासाठी मंदिराकडे ओढून नेत होते. जेव्हा संजीवन उसळते, तेव्हा वेळापत्रक बदलून जाते. मला हे सुचवायचे नाही की आपण कामावर जाऊ नये. मला हे म्हणावयाचे आहे की अशा गोष्टी घडतील ज्यामुळे आमचे वेळापत्रक बदलून जाईल. आम्हाला हे जाणून संजीवनात प्रवेश करावयाचा आहे की आम्ही अशा काळात आहोत जेथे देव आमच्यामध्ये कार्य करीत आहे. देवाला जे प्रकट करायचे आहे त्यानुसार जाण्यासाठी आपण आपल्या वेळापत्रकात फेरबदल करण्यास तयार असले पाहिजे. आमच्यापैकी अनेक जण प्रार्थना करीत असतील, "देवा, आम्हाला संजीवन हवे आहे, आपल्या आत्म्याचा वर्षाव पाठव! आम्हाला संजीवन दे, देवा!" पण जर देवाने "येऊन" आमचे वेळापत्रक बदलले, तर आम्ही म्हणू, "आम्हाला संजीवन हवे आहे, पण आमच्या वेळापत्रकांस मात्र स्पर्श करू नका अथवा आमच्या जीवनात हस्तक्षेप नको, अडखळण नको, प्रभू!" किंवा संजीवनासाठी आपल्या प्रार्थनांस देवाचे उत्तर प्राप्त करण्यासाठी आम्ही खरोखर तयार आहोत का?

सामुदायिक भावना—आपसात सामायिक करणे

प्रेषितांची कृत्ये 2:44,45

⁴⁴ तेव्हा विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांचे सर्वकाही समाईक होते.

⁴⁵ ते आपापली जमीन व मालमत्ता विकून जसजशी प्रत्येकाला गरज लागत असे तसतसे सर्वांना वाटून देत असत.

ह्या आत्म्याच्या वृष्टीत यरूशलेमची मंडळी पुढे वाढत असतांना, आपण पाहतो की त्यांच्यात सखोल सामुदायिक भावना होती—आपसात सामायिक करणे, सर्व वस्तूंत सहभागी करणे. अचानक ते दुपारचे व रात्रीचे जेवण एकत्र करू लागले, आणि कदाचित अशा

लोकांसोबत प्रवास करू लागले ज्यांस ते पूर्वी ओळखत नव्हते. बायबल म्हणते की त्यांच्याजवळ सर्वकाही समाईक होते आणि ते आपसात देणे-घेणे करू लागले. तर संजीवनात काय होते? त्यामुळे खरोखर आमच्या जीवनात सामुदायिक भावना येते. आम्ही एकत्र प्रवास करू लागतो आणि उत्स्फूर्तपणे आपली दाने देऊ लागतो, मदत करू लागतो आणि सहज एकत्र येऊ लागतो.

मंडळीत शीघ्रगतीने वाढ

यरुशलेममधील मंडळीची झपाट्याने झालेली वाढही आपण पाहतो. *"... आणि प्रभु तारण प्राप्त होत असलेल्या माणसांची दररोज त्यांच्यात भर घालीत असे"* (प्रेषितांची कृत्ये 2:47आ). आम्हाला रोजची निश्चित संख्या माहीत नाही, पण ती 100 अथवा 200 असावी अथवा केवळ 10 असेल, पण बायबलमध्ये लिहिले आहे की त्यांच्यात लोकांची रोज भर पडत होती. पेत्राच्या पहिल्या संदेशानंतर एका दिवसात 3000 लोकांची भर पडली (प्रेषितांची कृत्ये 2:41). नंतर, लंगड्या माणसाला बरे केल्यानंतर, आणखी 5000 लोकांची त्यांच्यात भर पडली (प्रेषितांची कृत्ये 4:4). खरोखरच मंडळीच्या वाढीचा उद्रेक! आज आमच्या शहरात अशा गोष्टी घडाव्या असे आपणास वाटत नाही काय?

उल्लेखनीय चमत्कार ज्यामुळे मंडळीची सतत वाढ सुरू राहिली

आपण पाहतो की उल्लेखनीय चमत्कारांमुळे मंडळीची सतत वाढ होत राहिली. अनेक चिन्हे घडून आली, पण केवळ उल्लेखनीय चमत्कार प्रेषितांच्या कृत्यांच्या पुस्तकात नमूद करण्यात आले आहेत. एक व्यक्ती 40 वर्षांपासून लंगडा होता, तो बरा झाला (प्रेषितांची कृत्ये 3:1-8). पेत्राची सावली त्यांच्यावर पडावी आणि त्यांनी बरे व्हावे म्हणून जे लोक आजारी होते ते दुरून येत, आणि ते बरे होत!

प्रेषितांची कृत्ये 5:12-16

¹² प्रेषितांच्या हातून लोकांमध्ये पुष्कळ चिन्हे व अद्भुत घडत असत; आणि ते सर्व एकचित्ताने शलमोनाच्या देवडीत जमत असत.

¹³ आणि त्यांच्यात सामील होण्यास इतर कोणाचे धैर्य होत नसे, तरी लोक त्यांना थोर मानत असत.

¹⁴ विश्वास ठेवणारे पुष्कळ पुरुष व स्त्रिया ह्यांचे समुदाय प्रभूला मिळत गेले;

¹⁵ इतके की लोक दुखणेकऱ्यांना रस्त्यात आणून पलंगांवर आणि खाटांवर ठेवत; ह्यासाठी की, पेत्र येत असता त्याची सावली तरी त्यांच्यातील काही जणांवर पडावी.

¹⁶ आणखी यरुशलेमेच्या आसपासच्या चोहोकडल्या गावांतून लोकसमुदाय दुखणेकऱ्यांना व अशुद्ध आत्म्यांनी पिडलेल्यांना घेऊन तेथे येत असत; आणि ते सर्व बरे होत असत.

म्हणून, संजीवनकाळात, आमच्यासोबतही हेच घडेल. विशेष चमत्कार घडून येतील. आमच्या जीवनात रोज घडून येणाऱ्या चमत्कारांबद्दल देवाचा धन्यवाद असो, पण संजीवनकाळात आमच्यामध्ये देखील उल्लेखनीय चमत्कार घडून येतील.

छळ

संजीवनप्राप्त मंडळीला छळास तोंड द्यावे लागते. जेव्हा आम्ही संजीवनकाळात असतो, तेव्हा कुठल्यातरी कारणाने छळ येतो. तर मग आम्हाला आत्म्याची वृष्टी खरोखर हवी आहे का? पेत्र आणि योहानास न्यायसभेने अटक केली आणि त्यांस धाक दिला की त्यांनी येशूच्या नावात सुवार्ता गाजविता कामा नये (प्रेषितांची कृत्ये 4:17,18). प्रेषितांस तुरूंगात टाकण्यात आले (प्रेषितांची कृत्ये 5:17,18). स्तेफनास दगडमार करून त्याचा वध करण्यात आला (प्रेषितांची कृत्ये 7:58). संजीवनवृष्टीच्या वेळी, पुनरुज्जीवनाच्या काळात वाढलेला छळ असामान्य नाही. पण प्रेषितांचा यास कसा प्रतिसाद होता ते पाहा.

प्रेषितांची कृत्ये 4:19,20

¹⁹ परंतु पेत्र व योहान ह्यांनी त्यांना उत्तर दिले की, देवाच्याऐवजी तुमचे ऐकावे

हे देवाच्या दृष्टीने योग्य की अयोग्य आहे हे तुम्हीच ठरवा;

²⁰ कारण जे आम्ही पाहिले व ऐकले ते न बोलणे हे आम्हाला शक्य नाही.

प्रेषितांची कृत्ये 5:41

ते तर त्या नावासाठी आपण अपमानास पात्र ठरविण्यात आलो म्हणून आनंद करीत न्यायसभेपुढून निघून गेले.

प्रेषितांनी असे म्हटले नाही की ते देवाला स्वर्गाचे दार बंद करावयास अथवा "आत्मिक वृष्टी" कमी करावयास सांगतील. त्याऐवजी देव जे काही करीत होता, त्यानुसार वागण्यास ते प्रसन्न होते. देवाच्या आज्ञेचे पालन करण्यात त्यांना आनंद वाटत होता आणि प्रभु येशूच्या नावाप्रीत्यर्थ दुःख सोसणे ही त्यांना सन्मानाची बाब वाटली. आम्ही सुद्धा प्रभु येशूच्या नावाप्रीत्यर्थ दुःख सोसणे ही सन्मानाची बाब मानली पाहिजे!

आमच्यापैकी अनेकांनी आरामदायक ख्रिस्ती जीवन जगले आहे. आम्हाला क्वचितच छळ होताना दिसतो. आम्ही आमच्या कामाच्या ठिकाणी "लहानशी गोष्ट" अनुभवली असेल जो आमचा सोबती आमच्याविरुद्ध करीत असतो—आम्ही विश्वासात आल्याचे त्याला कळून आल्यानंतर—तो आमच्याशी बोलत नसेल, आमच्यासोबत दुपारचे जेवण घेत नसेल अथवा पूर्वी जसा तो आमच्यासाठी कॉफी आणत असे, तसा आणत नसेल. आणि आम्हाला वाटते की आम्हाला आमच्या विश्वासासाठी आमच्या कामाच्या ठिकाणी छळ सोसावा लागत आहे. प्रामाणिकपणे सांगावयाचे झाल्यास, ज्याला "छळ" म्हणता येईल, असे काहीही आम्ही अद्याप पाहिलेले नाही. पण जर आपण म्हणत असू, "देवा, आम्हाला संजीवन हवे आहे," तर आम्ही वाढत्या छळासाठी अगदी तसेच तयार असले पाहिजे, जसे यरूशलेमातील मंडळीच्या अनुभवास आले.

पापाचा कठोर दण्ड

आम्हा सर्वास हे माहित आहे की संजीवनाच्या वातावरणात कृपा, चमत्कार आणि कृपादानांची विपुलता असते जी देवाच्या लोकांमध्ये पाठविली जातात. पण त्याचवेळी, पापाविरुद्ध त्वरित न्यायदण्ड असतो. आमच्यापैकी कितीजण खोटे बोलल्यामुळे मृत्यू पावले? जर असे घडले असते, तर येथे कोणीही जिवंत राहिले नसते. आज, जरी आम्ही सर्व जण विश्वासणारे आहोत, तरी आमच्यापैकी काही लोक अद्याप खोटे बोलतात, चोरी करतात आणि तरीही कोणी मरून पडत नाही! परंतु यरूशलेमेच्या संजीवनात हनन्या आणि सप्पीरा यांनी लबाडी केली आणि त्यांनी मंडळीला देण्याच्या त्यांच्या योगदानामध्ये थोडा फेरबदल केला आणि त्यांना लगेच मरण आले (प्रेषितांची कृत्ये 5:1-10). हा कठोर न्यायदंड आहे!

अलौकिक कृत्ये आणि स्वर्गदूतांची भेट

प्रारंभिक मंडळीने आरोग्यदान आणि चमत्कार याशिवाय, अलौकिक कृत्यांचा आणि स्वर्गदूतांच्या भेटींचा अनुभव घेतला. प्रेषितांची कृत्ये 4:31 यात लिहिले आहे, *"त्यांनी प्रार्थना केल्यावर ज्या जागेत ते जमले होते ती हादरली."* हे फक्त भूकम्पन नव्हते, पण ज्याठिकाणी ते सभा घेत होते ती जागा हादरली. कल्पना करा की आपण प्रार्थनासभेत आहा आणि आपणास असे वाटते की इमारत हादरत आहे पण खरोखर काहीही कोसळत नाही. प्रेषितांची कृत्ये 5:19-21 मध्ये म्हटले आहे की स्वर्गदूत आले आणि त्यांनी प्रेषितांस तुरूंगातून बाहेर काढले. प्रेषितांची कृत्ये 8:26 मध्ये म्हटले आहे की एका स्वर्गदूताने फिलिप्पास निर्जन स्थळी अरण्यात जाण्याची आज्ञा दिली. वृष्टीच्या म्हणजे संजीवनाच्या काळात देवदूतांचे कार्य आणि सेवा संजीवनामध्ये वाढत जाईल.

आंतरिक समस्येपासून मुक्त नाही

आत्म्याच्या वर्षावाच्या आणि संजीवनाच्या काळात, मंडळी आंतरिक समस्येपासून वंचित असणार नाही. कधी कधी आमचे असे चुकीचे मत असते की देवाचे सामर्थी संजीवन असल्यामुळे, मुळीच समस्या येणार नाहीत. ह्या कल्पनेविपरीत, यरूशलेमेतील मंडळीला समस्या आल्या. सर्वात पहिला हाताळावा लागलेला प्रश्न हा विधवांच्या आपसी वादाबद्दल होता. काही ग्रीक भाषा बोलणाऱ्या विधवा होत्या आणि तर काही इब्री भाषा बोलणाऱ्या विधवा होत्या. काहींना वाटले की अन्नाच्या वाटपात त्यांना योग्य वागणूक दिली जात नाही (प्रेषितांची कृत्ये 6). आणि म्हणून त्यांच्यात वाद झाला, पण प्रेषितांनी देवाच्या बुद्धीने कार्य केले आणि समस्येचे समाधान केले.

मुद्दा हा आहे की आमच्या संजीवनात सुद्धा आंतरिक समस्या असू शकतात आणि त्या सर्वास आम्ही देवाच्या बुद्धीस स्मरून तोंड दिले पाहिजे आणि त्यांस भिता कामा नये बुद्धीने घाबरून न जाता सोडवल्या पाहिजेत. दुसरी उल्लेखनीय गोष्ट ही आहे की पुढाऱ्यांनी असे ठरविले की ते स्वतःस सतत महत्वाच्या गोष्टींस—वचनाच्या आणि प्रार्थनेच्या सेवेस वाहून देतील. पुढाऱ्यांनी अशा गोष्टींवर लक्ष लावले ज्या खरोखर महत्वाच्या होत्या—संजीवनात नेतृत्व पुरविणे. आपण देवाचे अनुसरण करीत असतांना हा आमच्यासाठी महत्वाचा धडा आहे.

आम्ही पुढाऱ्यांस गौरव न देण्याबाबत सावध असले पाहिजे. संजीवन एखाद्या व्यक्तीवर आणि सेवेवर केंद्रित नसावे. आणि तरीही, आपण संजीवनाच्या पुढारीपणाचे, नेतृत्वाचे महत्व समजले पाहिजे—पुढाऱ्यांनी त्यांचे स्थान घ्यावे, त्यांनी काय करावे असे देवास वाटते या बाबत त्यांनी जबाबदार असावे आणि त्याकडे लक्ष लावावे. याद्वारे संजीवनाची वाढ, वृद्धी होण्यात मदत होईल, आणि संजीवनाचा ओघही कमी होणार नाही. वेल्श संजीवनाबाबत ही एक दुःखाची बाब

आहे. ईव्हान रॉबर्ट्स संजीवनाच्या मुख्य अग्रणीपैकी एक होता आणि खरे म्हणजे संजीवन कळसास पोहोचल्यानंतर तो प्रसिद्ध झाला, पण काहीतरी दुःखद असे. ते अचानक त्या नेतृत्वपदावरून बाहेर झाले. ईव्हान रॉबर्ट्सची मानसिक आणि शारीरिक स्थिती ढासळली— थकवा. लगभग एका रात्रीतच ते त्या पुढारीपणातून बाहेर झाले आणि त्यांनी बाकीचे बहुतेक जीवन एकांतवासात घालविले—लेखन करण्यात आणि प्रार्थनेत. वेल्शच्या संजीवनात देवाने ज्याचा सामर्थ्याने उपयोग केला अशा व्यक्तीचा एक अत्यंत दुःखद अंत!

संजीवनात पुढारीपण हे अतिशय महत्वाचे असते. आम्ही पुढार्यांस मोठेपणा देण्याचा आणि गौरवान्वित करण्याचा प्रयत्न करीत नाही, पण आम्ही हे समजले पाहिजे की जे लोक संजीवनाच्या नेतृत्वात कार्यरत आहेत, त्यांच्यासाठी हे अतिशय महत्वाचे आहे की त्यांनी एकाग्र असले पाहिजे, स्वतःस थकविण्यापासून वाचवावे आणि त्याचवेळी आपली जबाबदारी पार पाडावी, कारण जे काही तो आमच्यामध्ये पृथ्वीवर पाठवीत आहे त्याच्यासाठी आम्ही देवास उत्तरदायी आहोत.

प्रत्येक जण अद्भुत कृत्ये करतो

प्रेषितांच्या कृत्यांच्या पुस्तकात, आम्ही नंतर पाहतो की जसजशी आत्म्याची वृष्टी प्रगत होत गेली, तसतसा प्रत्येक जण अद्भुत कार्ये करू लागला. आम्ही लवकरच स्तेफनाविषयी (प्रेषितांची कृत्ये 6) आणि फिलिप्पाविषयी (प्रेषितांची कृत्ये 8) ऐकू लागतो, ज्यांच्याद्वारे अद्भुत चिन्हे घडून आली. माझा दृढ विश्वास आहे की देव हे पाहू इच्छितो की मंडळीतील प्रत्येक जण येशू ख्रिस्ताच्या नावात रोग्यांस बरे करीत आहे, दुरात्म्यांस काढीत आहे आणि मृतांस जिवंत करीत आहे. त्याला या शहरातील त्याच्या लोकांना रस्त्यांवर देवाचे गौरव प्रकट करताना पाहायचे आहेत. प्रत्येक विश्वासणारा मार्गावर, जेथे कोठे गरजवंत लोक आहेत तेथे सामर्थ्याची कामे आणि अद्भुत कृत्ये

प्रकट करील. आणि देव मंडळीस त्याच ठिकाणी आणू इच्छितो आणि देवाच्या संजीवनात अगदी हेच घडून येईल. तुम्ही आणि मी देवाचे गौरव रस्त्यावर, बाजारात आणि जिथे जिथे लोक असतील तिथे घेऊन जाणार आहोत!

अग्नी पसरतो

संजीवनाचा अग्नी पसरतो! यरूशलेमात शौलाच्या मार्गदर्शनाखाली होणाऱ्या छळामुळे, विश्वासणारे पांगले, पण जेथे कोठे ते गेले तेथे ते आपल्यासोबत संजीवनाचा अग्नी घेऊन गेले. ते शमरोनात आणि यहूदियांत गेले आणि ती ठिकाणे संजीवनाच्या अग्नीने पेटून उठली (प्रेषितांची कृत्ये ४). काही लोक अंत्युखियास गेले आणि अंत्युखियात संजीवनाची ज्वाला पसरली (प्रेषितांची कृत्ये ११). सर्वसामान्य विश्वासणारे जेथे कोठे गेले, तेथे ते आपल्यासोबत संजीवनाचा अग्नी घेऊन गेले. माझा विश्वास आहे की आपल्यापैकी प्रत्येकजण "संजीवन वाहक" बनू—आत्मिक वर्षावात देवाच्या संजीवनाच्या अग्नीचे वाहक.

संजीवनातून आपल्याला बाहेर काढणारा छळ असू शकतो अथवा नसूही शकतो. कदाचित त्याचे कारण नवीन नोकरी, आमच्या नोकरीच्या ठिकाणात बदली हे असू शकते. अनेक कारणे असू शकतात ज्यामुळे आम्हाला बँगलोर शहरातून बाहेर जावे लागू शकते. पण जेव्हा आम्ही जाऊ, तेव्हा देवाच्या आत्म्याची वृष्टी सोबत घेऊन जाऊ! आम्ही देवाचा अग्नी घेऊन जाऊ आणि जगाच्या इतर भागांस प्रज्वलित करू! आणि हीच संजीवन प्राप्त मंडळी आहे!

देव जे काही करित आहे त्यात, संजीवनप्राप्त मंडळी होणे आमच्या रोजच्या जीवनांस प्रभावित करील; त्याचा परिणाम आपल्या मंडळीतील जीवनावरही होईल हे आपल्याला माहित आहे. परंतु हे सर्व काही मोलाचे आहे कारण जर आपले शहर बदलायचे असेल

तर त्याला खरोखरच देवाच्या भेटीची आवश्यकता आहे. जर आमच्या शहरावर छाप पाडावयाची असेल, तर याचा अर्थ हा आहे की आज आमच्याजवळ जे आहे आम्हास त्यापेक्षा अधिक देवापासून हवे आहे. आमच्या शहरात आधीच घडलेल्या सर्व गोष्टींबद्दल आम्ही आभारी आहोत, तरीही आमच्या शहरात येशू ख्रिस्ताला अद्याप ओळखत नसलेल्या लोकांच्या संख्येबद्दल विचार करा. अद्याप लक्षावधी लोक आहेत जे येशू ख्रिस्ताला ओळखत नाहीत. जर आपण आपल्या शहरावर प्रभाव टाकणार आहोत, तर आपल्यावर देवाच्या आत्म्याचा मोठा वर्षाव होणे आवश्यक आहे. आम्हास देवाकडून संजीवन हवे आहे. आज आम्ही ज्या संजीवनात चालत आहोत त्यापेक्षा आम्हाला अधिक हवे आहे आणि याचा अर्थ हा आहे की तुम्ही आणि मी त्यात पुढे गेले पाहिजे. आपण देवाला अफाट संजीवन, त्याच्या आत्म्याचा एक मोठा वर्षाव मागायला तयार आहोत का?

आपण संजीवन प्राप्त मंडळी बनण्याच्या दिशेने वाटचाल करूया!

आपणास माहीत आहे का की देव आपणावर प्रीती करतो?

सुमारे 2000 वर्षांपूर्वी, देव मानव म्हणून या जगात आला. त्याचे नाव येशू आहे. तो सिद्ध पापरहित जीवन जगला. येशू हा देहधारी परमेश्वर होता, म्हणून जे काही त्याने म्हटले आणि केले, त्याद्वारे त्याने देवास आमच्यावर प्रगट केले. तो जी वचने बोलला, तो देवाची वचने बोलला. त्याने जी कार्ये केली, ती देवाची कार्ये होती. येशूने पृथ्वीवर अनेक चमत्कार केले. त्याने रोग्यांस व क्लेशितांस बरे केले. त्याने आंधळ्यांचे डोळे उघडले, लंगड्यांस चालविले आणि प्रत्येक प्रकारचे रोग व आजार त्याने बरे केले. भाकरीच्या तुकड्यास आश्चर्यजनकरित्या बहुगुणित करून त्याने भुकेल्यास अन्न दिले, वादळ शांत केले आणि इतर अनेक अद्भुत गोष्टी केल्या.

ह्या सर्व गोष्टी आम्हास प्रगट करतात की देव चांगला परमेश्वर आहे ज्याची इच्छा आहे की लोकांनी बरे, स्वस्थ, आरोग्यसंपन्न आणि आनंदित असावे. देव लोकांच्या गरजा पूर्ण करू इच्छितो.

तर, देवाने मनुष्य बनण्याचा आणि आमच्या जगात प्रवेश करण्याचा निर्णय का घ्यावा? येशू का आला?

आम्ही सर्वांनी पाप केले आहे आणि अशा गोष्टी केल्या आहेत ज्या आम्हास उत्पन्न करणाऱ्या देवासमोर अमान्य आहेत. पापाचे परिणाम आहेत. पाप हे देव आणि मानवातील एका मोठ्या भिंतीसारखे आहे जी पार करता येत नाही. पाप हे आम्हास देवापासून वेगळे करते. ज्याने आम्हास उत्पन्न केले आहे त्यास जाणण्याच्या आणि त्याच्यासोबत अर्थपूर्ण नाते स्थापन करण्याच्या मार्गात ते आम्हास अडखळण आणते. म्हणून, आमच्यापैकी कित्येक जण इतर गोष्टींनी हे रिक्त स्थान भरून टाकण्याचा प्रयत्न करतात.

आमच्या पापांचा दुसरा परिणाम देवापासून सदाकाळसाठी अलग होणे होय. देवाच्या न्यायालयात, पापाचे वेतन मरण आहे. मृत्यू देवापासून दूर नरकात सार्वकालिक ताटातूट आहे.

पण, सुवार्ता ही आहे की आपण पापांपासून मुक्त राहू शकतो आणि देवाशी पुन्हा नाते स्थापन करू शकतो. बायबल म्हणते, **“पापाचे वेतन मरण आहे, पण देवाचे कृपादान आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्तामध्ये सार्वकालिक जीवन आहे” (रोमकरांस पत्र 6:23)**. येशूने जेव्हा वधस्तंभावर आपला प्राण दिला, तेव्हा त्याने संपूर्ण जगाच्या पापांची किंमत चुकविली, मग तीन दिवसानंतर तो पुन्हा जीवंत झाला, त्याने अनेकांस स्वतःला जीवंत दाखविले आणि मग तो स्वर्गास परतला.

देव प्रीती आणि दयेचा देव आहे. त्याची अशी इच्छा नाही की कोणीही व्यक्तीने नरकात नाश व्हावे. म्हणून तो संपूर्ण मानवजातीस पापापासून आणि त्याच्या स्थायी परिणामांपासून मुक्त होण्याचा मार्ग दाखवावयास आला. तो पाप्यांस तारावयास-आपल्यासारख्या आणि माझ्यासारख्या लोकांस पापापासून आणि सार्वकालिक मृत्यूपासून वाचवावयास आला.

पापांची ही विनामूल्य क्षमा प्राप्त करण्यासाठी, बायबल आम्हास सांगते की आम्ही फक्त एक गोष्ट केली पाहिजे—प्रभु येशू ख्रिस्ताने वधस्तंभावर जे काही केले त्याचा स्वीकार करणे आणि संपूर्ण अंतःकरणाने त्याच्याठायी विश्वास धरणे.

“त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकाला त्याच्या नावाने क्षमा मिळेल अशी साक्ष सर्व संदेष्टे त्याच्याविषयी देतात” (प्रेषितांची कृत्ये 10:43).

“की येशू प्रभु आहे असे जर तू आपल्या मुखाने कबूल करशील आणि देवाने त्याला मेलेल्यांतून उठविले असा आपल्या अंतःकरणात विश्वास ठेवशील तर तुझे तारण होईल” (रोमकरांस पत्र 10:9).

जर आपण प्रभु येशू ख्रिस्ताठायी विश्वास ठेवला, तर आपण देखील पापांपासून क्षमा प्राप्त करू शकता आणि शुद्ध होऊ शकता.

प्रभु येशू ख्रिस्तामध्ये आणि वधस्तंभावर त्याने आपणासाठी जे काही केले आहे त्याच्यावर विश्वास करण्याचा निर्णय घेण्यात आपली मदत करण्यासाठी खाली एक सोपी प्रार्थना दिलेली आहे. येशूने आपणासाठी काय केले आहे त्याचा स्वीकार व्यक्त करण्यात आणि आपल्या पापांपासून शुद्धता प्राप्त करण्यात ही प्रार्थना आपली मदत करील. ही प्रार्थना केवळ एक मार्गदर्शक आहे. आपण आपल्या शब्दांत देखील प्रार्थना करू शकता.

प्रिय प्रभु येशू, आज मला कळले की वधस्तंभावर तू माझ्यासाठी काय केले. तू माझ्यासाठी मरण पत्करलेस: तू तुझे बहुमूल्य रक्त वाहिलेस आणि माझ्या पापांचा दंड चुकविलास, यासाठी की मला क्षमा प्राप्त व्हावी. बायबल मला सांगते की जो कोणी तुजवर विश्वास ठेवील, त्याला त्याच्या पापांची क्षमा केली जाईल.

आज, मी तुजवर विश्वास ठेवण्याचा निर्णय घेतो आणि वधस्तंभावर माझ्यासाठी मरण पत्करून व पुन्हा मेलेल्यांतून जीवंत होऊन तू जे काही माझ्यासाठी केलेस, त्याचा मी स्वीकार करतो. मी जाणतो की माझ्या सत्कृत्यांद्वारे मी स्वतःचे तारण साध्य करू शकत नाही, इतर कोणीही मनुष्य माझे तारण घडवून आणू शकत नाही. मी माझ्या पापांची क्षमा कमवू शकत नाही.

आज, मी आपल्या अंतःकरणात विश्वास धरतो आणि माझ्या मुखाने हे कबूल करतो की तू मजसाठी मरण पत्करलेस, तू माझ्या पापांची किंमत चुकविलीस, तू पुन्हा मेलेल्यांतून उठलास, आणि तुझ्यावरील विश्वासाद्वारे, मला माझ्या पापांची क्षमा आणि शुद्धता प्राप्त होते.

येशू, मी तुझे उपकार मानतो. तुजवर प्रीती करण्यात, तुला आणखी जाणून घेण्यात, आणि तुझ्याप्रत विश्वासू राहण्यात माझी मदत कर.

आमेन.

विषयी ऑल पीपल्स चर्च

बॅंगलोर शहरात मीठ आणि प्रकाश ठरावे, आणि भारत देशात तसेच संपूर्ण जगातील राष्ट्रांत एक आवाज़ बनणे हा ऑल पीपल्स चर्च चा दृष्टांत आहे.

ऑल पीपल्स चर्च ही एक **येशूवर प्रीती करणारी, वचनावर केंद्रित, आत्म्याने भरलेली**, कौटुंबिक मंडळी, सुसज्जीकरण केंद्र, मिशन ठिकाण आणि जागतिक सुवार्ता केन्द्र आहे.

- एक **कौटुंबिक चर्च** म्हणून, आम्ही ख्रिस्त केंद्रित सहभागित्वामध्ये एक समुदाय म्हणून एकत्र वाढतो, देवाची मंडळी म्हणून प्रेमाने एकमेकांची काळजी घेतो आणि सेवा करतो.
- एक **सुसज्जीकरण केंद्र** म्हणून, आम्ही प्रत्येक विश्वासणाऱ्याला विजयाने जगण्यासाठी, ख्रिस्ताच्या समानतेमध्ये परिपक्व होण्यासाठी आणि त्यांच्या जीवनासाठी देवाचे हेतू पूर्ण करण्यासाठी सक्षम आणि सुसज्ज करतो.
- एक **मिशन स्थळ** म्हणून, आम्ही देवाच्या वचनाद्वारे आणि पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याच्या अलौकिक प्रकटीकरणाद्वारे येशू ख्रिस्ताच्या संपूर्ण सुवार्तेसह आमच्या शहरास, राष्ट्रास आणि राष्ट्रांना आशीर्वादित करण्यासाठी अर्थपूर्ण सेवेत सहभागी होतो.
- एक **जागतिक सुवार्ता केंद्र** म्हणून, आम्ही धार्मिक पुढाऱ्यांचे आणि आत्म्याने भरलेल्या मंडळ्यांचे पालनपोषण करून स्थानिक आणि जागतिक स्तरावर सेवा करतो, जेणेकरून त्यांना देवाच्या राज्यासाठी त्यांच्या क्षेत्रांवर प्रभाव टाकता यावा.

एपीसी मध्ये, आम्ही देवाचे संपूर्ण वचन कुठल्याही प्रकारची तडजोड न करता, पवित्र आत्म्याच्या अभिषेकाने व प्रकटीकरणाने सादर करण्याप्रत वचनबद्ध आहोत. आमचा विश्वास आहे की उत्तम संगीत, रचनात्मक सादरीकरण, बुद्धिमत्तापूर्ण तत्वसमर्थन, समकालीन सेवाकार्याच्या पद्धती, आधुनिक तंत्रज्ञान इत्यादी गोष्टी पवित्र आत्म्याची चिन्हे, चमत्कार, अद्भुत कार्ये, आणि पवित्र आत्म्याच्या कृपादानांद्वारे वचनाची घोषणा करण्याच्या देवाने नेमलल्या पद्धतीची जागा घेऊ शकत नाहीत (1 करिंथ 2:4,5; इब्री 2:3,4). आमचा विषय येशू आहे, आमची विषयवस्तु वचन आहे, आमची पद्धत पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्य आहे, आमचा आवेश लोक आहेत, आणि आमचे ध्येय ख्रिस्तासमान परिपक्वता आहे.

आमचे मुख्यालय बॅंगलोर येथे आहे, पण ऑल पीपल्स चर्चच्या भारतात कित्येक ठिकाणी शाखा आहेत. ऑल पीपल्स चर्चची वर्तमान यादी आणि संपर्क सूचना यासाठी आमच्या संकेतस्थळास भेट द्यावी apcwo.org/locations किंवा या पत्त्यावर ई-मेल पाठवावा contact@apcwo.org.

विनामूल्य प्रकाशने

A Church in Revival	Offenses—Don't Take Them
A Real Place Called Heaven	Open Heavens
A Time for Every Purpose	Our Redemption
Ancient Landmarks	Receiving God's Guidance
Baptism in the Holy Spirit	Revivals, Visitations and Moves of God
Being Spiritually Minded and Earthly Wise	Shhh! No Gossip!
Biblical Attitude Towards Work	Speak Your Faith
Breaking Personal and Generational Bondages	The Conquest of the Mind
Change	The Father's Love
Code of Honor	The House of God
Divine Favor	The Kingdom of God
Divine Order in the Citywide Church	The Mighty Name of Jesus
Don't Compromise Your Calling	The Night Seasons of Life
Don't Lose Hope	The Power of Commitment
Equipping the Saints	The Presence of God
Foundations (Track 1)	The Redemptive Heart of God
Fulfilling God's Purpose for Your Life	The Refiner's Fire
Gifts of the Holy Spirit	The Spirit of Wisdom, Revelation and Power
Giving Birth to the Purposes of God	The Wonderful Benefits of Praying in Tongues
God Is a Good God	Timeless Principles for the Workplace
God's Word—The Miracle Seed	Understanding the Prophetic
How to Help Your Pastor	Water Baptism
Integrity	We Are Different
Kingdom Builders	Who We Are in Christ
Laying the Axe to the Root	Women in the Workplace
Living Life Without Strife	Work—Its Original Design
Marriage and Family	
Ministering Healing and Deliverance	

नवीन पुस्तके नियमितपणे प्रकाशित केली जातात. PDF, ऑडियो तसेच इतर स्वरूपात विनामूल्य ऑल पीपल्स चर्च पुस्तके डाऊनलोड करण्यासाठी कृपा करून apcwo.org/books या संकेतस्थळास भेट द्यावी. यापैकी अनेक पुस्तके इतर भाषांतही उपलब्ध आहेत. तसेच, विनामूल्य ऑडियो आणि विडियो संदेश, संदेशाचे नोट्स टी.वी. कार्यक्रम आणि इतर अनेक सामुग्रींसाठी आमच्या संकेतस्थळास भेट द्यावी: apcwo.org/sermons.

क्रिसलिस कॉउंसलिंग

क्रिसलिस कॉउंसलिंग लोकांना जीवनातील आव्हानांना तोंड देण्यासाठी आणि त्यावर मात करण्यासाठी वैयक्तिक सल्ला देते. क्रिसलिस कॉउंसलिंग हा व्यावसायिक, प्रशिक्षित आणि अनुभवी ख्रिस्ती सल्लागारांचा संघ आहे.

आमच्या सेवा सर्व वयोगटांसाठी आहेत आणि जीवनातील अनेक आव्हानांना सामोरे जातात.

किशोरवयीन मुलांसाठी

वर्तणूक विकार

वैयक्तिक सल्ला

व्यक्तिमत्व विकार

नातेसंबंधांशी संबंधित आव्हाने

मानसिक भावनिक /

शिक्षेतील उणीव

अडचणी

कामाशी संबंधित समस्या

तणाव/आघात

कुटुंब/संपत्ती/विवाहपूर्व वैवाहिक

मद्यपान/अमली पदार्थांचे सेवन

पालक/मुले/भावंडे/समवयस्क

आध्यात्मिक समस्या

लाईफ कोचिंग

क्रिसलिस कॉउंसलिंग सेवांसाठी शुल्क परवडणारे आणि प्रवेशयोग्य आहेत.

आमच्या प्रशिक्षित सल्लागारांसोबत भेटीची वेळ निश्चित करण्यासाठी

वेबसाईट : chrysalislife.org

फोन : +91-80-25452617 किंवा टोल-फ्री (भारतांतर्गत) 1-800-300-00998

ई-मेल : counselor@chrysalislife.org

क्रिसलिस कॉउंसलिंग ही ऑल पीपल्स चर्च आणि वर्ल्ड आऊटरीचची सेवा आहे.

ऑल पीपल्स चर्चसोबत भागिदारी

ऑल पीपल्स चर्च स्थानिक मंडळ्यांच्या रूपात संपूर्ण भारत देशात, विशेषतः उत्तर भारतात सुवार्ता गाजवीत आपल्या सरहद्दीपलीकडे सेवा करीत आहे. त्याचे विशेष ध्येय (अ) पुढाऱ्यास स्थिर करणे, (आ) तरूणांस सेवेसाठी सुसज्ज करणे आणि (इ) ख्रिस्ताच्या मंडळीची वाढ करणे आहे. तरूणांसाठी प्रशिक्षण सम्मेलन, 'ख्रिस्ती पुढाऱ्यासाठी सभांचे' संपूर्ण वर्षभर आयोजन केले जाते. याशिवाय, पुस्तकांच्या कित्येक हजारो प्रतींचे इंग्रजी आणि इतर अनेक भारतीय भाषांत विनामूल्य वितरण केले जाते, त्यामागे हेतू हा आहे की विश्वासणाऱ्यास वचन आणि आत्म्यात वाढ करून द्यावी.

आम्ही आपणास निमंत्रण देतो की एका वेळेचे दान पाठवून किंवा मासिक आर्थिक दान पाठवून आर्थिकरित्या आमच्यासोबत भागिदारी करावी. संपूर्ण राष्ट्रात हे कार्य करता यावे म्हणून जी दानराशी आपण पाठवू शकता, त्यासाठी आम्ही आपले आभारी राहू.

आपण आपल्या देणग्या चेक / बँक ड्राफ्टच्या द्वारे "ऑल पीपल्स चर्च," बँगलोरच्या नावावर आमच्या कार्यालयाच्या पत्त्यावर पाठवू शकता किंवा खालील माहितीच्या आधारे आमच्या बँक खात्यात टाकू शकता :

बँक खात्याचे नाव: All Peoples Church

बँक खाते क्रमांक: 50200068829058

IFSC क्रमांक: HDFC0004367

बँक: HDFC Bank, 7M/308 80 Ft Rd, HRBR Layout,
Kalyan Nagar, Bengaluru - 560043, Karnataka

कृपया लक्षात ठेवा: ऑल पीपल्स चर्च केवळ भारतीय नागरिकांच्या बँकेद्वारे मिळालेली देणगी स्वीकार करू शकते. आपली इच्छा असल्यास, आपली देणगी पाठवीत असतांना, स्पष्टपणे लिहा की आपण एपीसी सेवेच्या कोणत्या क्षेत्रासाठी दान पाठवू इच्छिता. अतिरिक्त माहितीसाठी कृपया या स्थळास भेट द्यावी apcwo.org/give.

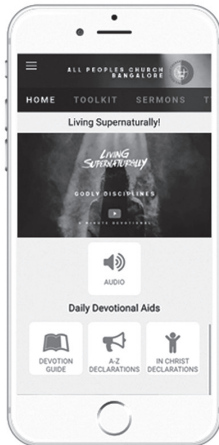
त्याचप्रमाणे, आमच्यासाठी व आमच्या सेवाकार्यासाठी शक्य तेव्हा प्रार्थना करणे विसरता कामा नये.

धन्यवाद आणि परमेश्वर देव आपणास आशीर्वादित करो!

DOWNLOAD THE FREE APP!

Search for
"All Peoples Church Bangalore"
in the App or Google play stores.

A daily 5-minute video devotional.

A daily Bible reading and prayer guide.

5-minute Sermon summary.

Toolkit with Scriptures on various topics to build faith and information to share the Gospel.

Resources with sermons, sermon notes, TV programs, books, music and more.

IF YOU LOVE IT, TELL OTHERS ABOUT IT!

ऑल पीपल्स चर्च बायबल कॉलेज

apcbiblecollege.org

ऑल पीपल्स चर्च बाइबल कॉलेज आणि सेवा प्रशिक्षणकेंद्र भारताच्या बँगलोरमध्ये आत्म्याने परिपूर्ण, अभिषिक्त, सक्रिय सेवेत सहभागी प्रशिक्षण आणि सिद्धांताच्या दृष्टीने योग्य व परमेश्वराच्या वचनाच्या बौद्धिक दृष्टीने प्रेरणादायक अभ्यासासह पवित्र आत्म्याच्या अलौकिक सामर्थ्यात विद्यार्थ्यांस सेवेसाठी तयार करते. आम्ही सेवेसाठी संपूर्ण व्यक्तिमत्त्वाच्या विकासावर विश्वास ठेवतो. तसेच या प्रशिक्षणात ईश्वरीय चारित्र्य, परमेश्वराच्या वचनाचा गंभीर पाया, आणि चिन्ह, चमत्कार व अद्भुत कृत्ये यावर जोर दिला जातो—सर्वकाही प्रभुच्या निकट सान्निध्यात प्रवाहित होते.

ऑल पीपल्स चर्च बाइबल कॉलेज (एपीसी-बीसी) मध्ये, योग्य शिक्षणाशिवाय, आम्ही प्रत्यक्षपणे देवाचे प्रेम, अभिषेक आणि पवित्र आत्म्याचे सान्निध्य आणि देवाच्या अलौकिक कार्यावर जोर देतो. अनेक तरूण स्त्रीपुरुषांनी हे प्रशिक्षण घेतले आहे आणि त्यांच्या आयुष्यात देवाचे पाचारण पूर्ण करण्यासाठी त्यांना सेवेत पाठविण्यात आले आहे.

पुढील तीन पदव्या दिल्या आहेत,

- मध्ये एक वर्षाचा प्रमाणपत्र अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (C.Th.)
- मध्ये दोन वर्षांचा डिप्लोमा अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (Dip.Th.)
- मध्ये तीन वर्षांचा स्नातक अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (B.Th.)

वर्ग प्रत्येक आठवड्याच्या दिवशी, **सोमवार ते शुक्रवार भारतीय वेळ (UTC+5:30) सकाळी 9 ते दुपारी 12** पर्यंत चालविले जातात. आम्ही तीन शिक्षण पर्याय देऊ करतो

ऑन-कॅम्पस : कॅम्पसमध्ये वैयक्तिकरित्या वर्गांना उपस्थित रहा

ऑनलाइन : ऑनलाइन प्रत्यक्ष व्याख्यानांना उपस्थित रहा

ई-लर्निंग : ऑनलाइन पोर्टल apcbiblecollege.org/elearn द्वारे स्वतःच्या गतीने शिकणे.

ऑनलाइन अर्ज, करण्यासाठी आणि कॉलेज, अभ्यासक्रम, पात्रता निकष, शिकवणी खर्च आणि अर्ज डाउनलोड करण्यासाठी अधिक माहितीकरिता, कृपया या संकेतस्थळास भेट द्या apcbiblecollege.org.

संजीवन हा परमेश्वराच्या भेटीचा हंगाम आहे. हा पृथ्वीवर स्वर्गाच्या पर्जन्यवृष्टीचा काळ आहे. संजीवनाच्या काळात सर्वकाही भिन्न असते! आम्ही देवाला संजीवन पाठवण्याची विनंती करतो—वृष्टी किंवा भेट, पण जेव्हा संजीवन घडून येईल तेव्हा आम्ही त्यासाठी तयार असतो का? जेव्हा संजीवन प्रकट होईल तेव्हा त्यासाठी आम्ही तयार असले पाहिजे!

जेव्हा संजीवन घडून येईल, तेव्हा मंडळी कशी दिसेल? जेव्हा आम्ही संजीवनामध्ये—आत्मिक वृष्टीत आणि देवाच्या सानिध्यात असू, तेव्हा तुमचे आणि माझे काय होईल? एक नक्की गोष्ट आहे ती ही की मंडळी जशी आता आम्ही जाणतो तशी नसणार. जेव्हा देवाचे संजीवन येते आणि आम्ही स्वर्गाच्या संजीवनाच्या हंगामात प्रवेश करतो तेव्हा मंडळीचे जीवन कसे असेल याचे चित्रण वा दृष्टान्त देणे हा या पुस्तकाचा हेतू आहे.

देवाच्या आत्म्याच्या वृष्टीसाठी तयार असा!

All Peoples Church & World Outreach
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617
Email: contact@apcwo.org
Website: apcwo.org

